

[Undervisningsministeren.]

kommunerne eventuelt skal deltage i udgiften.

Da den færøske pensionslov af 1928 bygger på tjenestemandsløven af 1927, har man i overensstemmelse med forslag fra Færøernes landsstyre anset det for påkrævet samtidig med revisionen af lønningsbestemmelserne at ajourføre pensionsbestemmelserne, således at man med de fornødne overgangsbestemmelser også indfører de for lærerne i det øvrige kongerige gældende pensionsregler, der findes i tjenestemandsløven af 1946.

På dette punkt har man anset det for rimeligt at opretholde den hidtidige refusionsordning, hvorefter statskassen foruden halvdelen af grundpensionerne udreder hele reguleringstillægget.

Da det er hensigten i videst muligt omfang at lade Færøerne selv træffe bestemmelse med hensyn til deres eget skolevæsen, er det foreslået i loven, at skoledirektionen, der også hittil har haft større beføjelser end skoledirektionerne i det øvrige kongerige, efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte bestemmelser varetager de hverv, som ved den kongerigske lærerlønningsslov er tillagt ministeren. Skoledirektionen, der er sammensat efter de i lov nr. 117 af 15. marts 1939 fastsatte regler, dog således at formandskabet nu i stedet for amtmanden må påhvile rigsombudsmanden, er herved gjort til øverste skolemyndighed for Færøerne.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Første behandling findes i tidenden sp. 780; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 833).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede æn-

dringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Ordføreren (P. Mortensen): Indfødsretsudvalget har i indeværende samling haft et meget omfattende arbejde. Jeg kan således nævne, at der er afholdt ialt 45 udvalgs- og underudvalgsmøder, herunder en lang række samråd med indenrigsministeren, for at man kunne få de mest fyldestgørende oplysninger om de personers forhold, som udvalget har haft til behandling.

Lovforslaget om indfødsrets meddelelse omfattede, da det fremsattes her i tinget den 4. marts i år, ialt 121 personer, som udvalget alle indstiller til indfødsrets meddelelse. Herudover er udvalget under samråd med indenrigsministeren enedes om yderligere at optage 316 personer, og hertil sigter ændringsforslagene nr. 1—10. Lovforslaget omfatter herefter sammen med ændringsforslagene ialt 437 personer, hvis forhold i udvalget har været underkastet en grundig behandling, og som hele udvalget indstiller til indfødsrets meddelelse, idet man dog overfor 14 af disse andragere gør indfødsrettens meddelelse betinget af, at de senest den 30. april 1951 for indenrigsministeriet godtgør at være løst fra deres tidligere statsborgerlige forhold.

I udvalgets betænkning er anført en del statistiske oplysninger, hvortil jeg henviser. Jeg skal kun oplyse, at af de på lovforslaget plus ændringsforslagene opførte 437 personer er 280 mænd og 157 kvinder.

Endelig vil jeg gerne tilføje, at når det foreliggende lovforslag og de dertil stillede ændringsforslag vedtages, vil det sige, at rigsdagen i indeværende samling på den almindelige naturalisationslov har meddelt indfødsret til ialt 790 personer, idet der på samlingens første indfødsretslov var opført 353 personer.

Jeg skal med disse bemærkninger på hele udvalgets vegne anbefale de stillede æn-